

Mureșianu, împreună cu colaboratorul nostru Traianu H. Popu, au plecatu astăzi la 3 ore d. a. cu trenul accelerat la Clușiu spre a se înfățișa, Joi, înaintea juriului din Clușiu, acușat fiind de oătră procurorul reg. sup. din Tergul Mureșului pentru delictul de agitare. Numiții domni vor fi însoțiți dela stațiunea Feldiără de d-lu avocatul Iosif Romanu, care vine dela Vâlcele, și care a luat asupra sa sarcina de apărător.

O surprindere neașteptată și din cele mai plăcute ni-au făcutu cu ocaziunea acăsta bravii noștri frați Români din Brașov și juru. Aflându timpul plecării directorului și a colaboratorului nostru, s'au prezentat în biurul Redacțiunei noastre înainte de amădi mai multe deputați de cetățeni, precum și singuratici cetățeni, popor și inteligență, bărbați și femei, cari li-au uratu călătoriu bună și curagiu în lupta pentru drepturile poporului român, dicându, că suferințele celor ce poartă acăsta grea luptă sunt suferințele întregului popor românesc.

După amădi, la plecare, au fostu întâmpinați înaintea Redacției de un mare număr de Români, cari i-au însoțit într'unu lungu șiru de trăsuri până la gară. La pornirea trenului, directorul și colaboratorul nostru au fostu urmați de strigătele de „să trăiescă” ale fraților Români, cari erau adăncu emoționați.

Incetăți din viață. Nicolae Orășanu, scriitorul satiric plinu de talentu, a încetatu din viață în săptămăna trecută în Bucuresci în vârstă de vr'o 56 an. „Tințarulă”, „Nichipercea”, „Spiridușu”, „Draculu”, suntu numele diarelor umoristice, în care Orășanu a descriu moravurile timpului după regenerare și a biciuitu cu o vervă și spiritu fără sēmănu pécatele societății și ale guvernelor. Elu a fostu de mai multe-ori închis pentru scrierile sale — Nuvelistul Leonu Negruzzi, fratele d-lui Iacobu Negruzzi, directorul „Convorbirilor literare”, a încetatu din viață în zilele trecute la moșia se Trifeși din România. Leonu Negruzzi a fostu unul din cei mai buni nuvelisti români.

Stuparu român premiatu la esposițiunea din Viena. Ni-se scrie: După cum oțesu în „Magyar Mėh” și „Mėhészeti Lapok” din Budapesta și în „Mėhészeti Közlöny” din Clușiu, d-lu Augustinu Deganu, învățatoru diriginte grănițescu din Vețelu, a obținutu din partea juriului dela esposițiunea din Viena, care s'a deschis în Maiu și se va încheia cu finea lui Septemvre a. e., diplomă de recunoștință și 2 galbeni imperiali pentru obiectele espuse din ramulu stupăritului. Acăstu învățatoru a edatu și unu manualu sub titlulu: „Cursu de stupă-

ritu”, pe care-lu laudă multu foile de specialitate maghiare. Cătinđu pefața acăstui opu, ne convingem, că d-lu Br. Ursu de Margine a introdusu stupăritulu raționalu la școlele grănițesci și se vede, că acăstu bărbatu a ajutat pe d-lu Deganu la perfecțiunea sa în stupăritu. Servescă acăsta de avisu altor autorități școlare romăne și d-lor învățator români! — Georgiu Munteanu.

O datină creștină. Ni-se scrie: Intre poporul român din jurulu Reghinului esiste acea laudabilă datină, că cu ocaziunea turgului, mai cu sēmă de veră, mulțime de femei cară apă prin crașu și la turgu, adăpându în cinste pe cei însetați în credința, că o facu acăsta pentru odihna sufletelor celor repusași. Lucru întru adevăr creștină. În apropierea locului unde se ține turgulu nu se află nici fântăna, nici apă curgătoare, și câte mii de omeni nuși alină astfelu setea în căldurile tropice de acum!

Secerișulu în părțile Hațegului, după cum se scrie de acolo, s'a terminatu, dându o recoltă pe deplină mulțămitoare. Cucurudu însu, care este articolulu principalu pentru acelu tinutu, e în pericolu de a se usca cu totul din cauza secetei. Viile, pe unde n'au fostu bătute de ghiată, asemenea promitu recoltă îmbelșugată, însu numai decă seceta nu va dura multu.

Camera advocaților din Alba-Iulia aduce la cunoscința publică, că sentința de sub Nr. 80 din anul 1890 a eșitu din vigré și avocatulu Nicolae Barbu este reintegratu în exercițiulu funcțiunei sale de advocatu.

Desființarea banilor de colegii. S'a publicatu dispozițiunea luată de ministrulu Csaky, că din anul școlar 1890/91 începându se desființază la universitatea din Pesta banii de colegii și se prescrie o taxă de instrucțiune de 30 fl. pe semestru pentru fiă-care ascultătoru ordinaru dela univesitate. Léfa profesioru se va mări în modu corăspundătoru.

Prinsu de tâlhari. Se scrie din Constantinopolu, că ambasadorulu austro-ungar baronulu Calice a cerutu dela Pörtă în numele inginerului din Ungaria, Felix de Lerson, o despăgubire de 1000 punți turesci. Cu ocaziunea acăsta o sorisore a lui Lerson cătră unu prietinu alu sėu ne împărtășese următoarele: „Sunt forte bolnavu, scrie Lerson, nervosu și cu deosebire la gātu am dureri înțepătoare. Nu trebuie să uși, că bravulu căpitanu de hoși Hassan, mi-a luat în totă regula măsura capului meu. La în-

trebarea mea, că de ce este așa de pofitoru de sänge, imi răspunde: „Acăsta la mine e cestiune de principiu. Decă vė dau vre-unuia din voi drumulu, fără bani de răscumpărare, atunci toți s'ar văieta că suntu sėraci, și voru voi să fi puși în libertate pe de gėba. Cine nu plătesce în decursu de optu zile — aceluia josu capulu. Acăsta este principiuulu meu și omenii lu cunosc. De aceea totu-deuna ei trimitu banii la timpul hotăritu.” ...Forte plăcutu, nu e așa? Salută pe toți amicii din Pesta și cu tôte pățaniile mele interesante, dorescu să fiu acolo. La revedere!”

Cumpărare de cal. Consulatul generalu austro-ungar din Sofia aduce la cunoscință, că guvernulu bulgaru doresce să cumpere 530 cai pentru armată și adecă 100 pentru oficeri, 250 pentru cavaleriă și 180 pentru artileriă. Prima-rea definitivă a cailor va fi în Sofia. Ofertele conținendu indicarea timpului de furnisare, precum și prețulu și modalitățile vinderei, se voru așterne până în 22 Augustu n. ministerulu bulgaru de răboiu, unde se potu vedē și singuraticele condițiuni.

O sinucidere abia a 4-a oră indeplinită. Ni-se împărtășese de lângă Reghinu, că în comuna săsescă Dedratu din apropierea Reghinului, în ziua de 1-a Aug. a. e. unu tineru cu numele Ioanu Olirgă, care trăia în relațiuni neiertate cu femeia unui Sasu de acolo, dojenitu fiindu atâtu densusu, cătu și amantă-sa din partea rudeniilor, ca să se lase de acăstu modu de viață desfrănată, după-ce acăsta li-se pără amăndurora cu greu a-o face, se hotărira ca să mără împreună. Eși decă Olirgă înarmatu cu revolveru împreună cu amantă-sa afară din sat și aci descărcă două glonțe asupra ei, în urma căroara acăsta și muri îndatu. Olirgă neavēndu acum curagiulu ca și densusu săși stingă viața prin glonțu, se hotărira a se îneca în apă. Acăsta încercare însu nu i succese, căci scindu înota, eși erăși întregu la țermure. Ajunsu aci, fi veni în gându totuși să cerce cu revolverulu. Slobodi unu glonțu în peptu, dēr nu se nimeri bine. Se luă decă numai în cămașă, curgēndu-i sängele pēru din rana, ce și-o causera cu glonțulu, și merse într'o grădină, unde cu o cărpă se spēndură de crēnga unui prunu. Nici acăsta nu-i succese, căci se rupse crēnga tocmai când era săși de ultima rēsuflare. În fine merse la stăpănul sėu și punēndu mână pe unu ștrēngu, cu ajutorulu acăstui se spēndură a doua oră în staululu viteiloru, succedēndu-i acum a-și duce în denire planulu sėu condamnabilu.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Bazna, 30 Iulie s. v. 1890.

Când cine-va voiesce a cunosc bine obiceiurile unei națiuni, nu trebuie să se mărginescă a cerceta numai câteva orașe și sate prin care trece, și chiar aci numai o singură pătură a populațiunii, ci este necesaru a străbate, de este posibilu, de susu până josu prin diferitele straturi din caru e compusă omenirea. Numai astfelu, și fiindu cu multă ateuțiune la tôte, își va putē căștiga adevărate cunoscințe de totu ce doresce, și nu va cădē în pécatul descrierei false, cum facu mulți călători, cari își formēză ideia dintr'o singură privire superficială și adesea înșelătoare. De câte-ori chiar cei mai dibaci omeni nu se înșelă conduși fiindu numai după aparența lucrurilor.

Cine a vizitatu satele și orașele din România liberă și apoi cele din Ardėlu și Bănatu, de siguru, că judecându-le numai după aparență și-ar putē forma o greșită idee despre civilizațiunea diferită a locuitorilor lor și despre bunul traiu luat în generalu. Acolo rar se găsescu sate mari cu case și grădini spațioșe; aci, mai alesu satele săsesci, se potu asemēna cu orașele regulate și curate, după caru urmēză cele romănesci și apoi cele unguresci pe trēpta cea mai de josu, cu câte 3—4 biserici mici și sērăcicioșe: una calvină cu preotulu și școlă ei, alta catolică cu popa și școlă ei, alta unitară cu popa și școlă ei, și erăși alta, p'allocurea, sãmbotină cu popa și școlă ei. De siguru, că nici nu pōte fi altmintrelea, toți preoții și învățatorii suntu sėraci lipiți și poporul, presat de grele contribuții și divizat la atăția smulgători, este și mai sėracu. Sė nu se mire dēră nimenea, că pentru ce Ungurii d'aci suntu mai sėraci ca Sașii și chiar ca Români, căci e sciutu, că la bună-starea unui popor contribuiesc forte puterniciu și religia. Sașii stau mai bine pentru-că ei suntu pretutindenea numai d'o singură religia, protestantă evangelică luterană, cu biserici mari și frumoșe și cu școle pe cătu se pōte mai corăspundătoare, avēndu coruri vocale și chiar muzice instrumentale, pe când la Români noștri mai în tôte comunele se vedu câte două biserici: una ortodoxă orientală și alta unită cu catolici, fiă-care cu preotulu și școlă ei. Nu arare-ori între poporul desbinatu la atătea rituri se vede o certă și neînțelegere păgubitoare națiuni întregi. Decă căpeteniile diferitelor nēmuri d'aci ar căuta prin tôte mijlocele posibile a uni poporul într'o credință și unu cugetu, avēndu fiă-care nēmă o singură religie, atunci de siguru starea populațiunii de pe aci ar fi mai îmbucurătoare.

Prin unele comune mai mari se vedu și școle de statu unguresci, cu câte doi sėu mai mulți învățatori, cari au misi-

fantasia sa, i-a cântat noroculu — darul, talentulu — și nefericirea sa, carea e amică bună cu toți artiștii timpurilor, ou tôte spiritele estraordinare. Ecă:

„Ich habe durch fahren das weite Land
Durchfahren dahin, daher,
Und was allerwegen vom Glück ich fand,
Davyon ist das Ränzel nicht schwer,
Die Blumen am Wege am Himmel die Sterne,
Die eimen verwelkt die andern so ferne,
Mein Herz in der Welt allein
Wer denckt noch dein?“

Lăutarulu din Hameln este mai multu o personă legendară și legendaru este cânteculu despre acela sėu faptele aceluiaș așa după cum vom vedē, esaminându acea poveste după cum adecă o aflam zugrăvită în „Rattenfänger alu lui I. Wolff”.

Vomă lua lucrulu dela început!

Dice, că odată în orașulu Hameln a domnit o mare fōmete din cauza mulțimei de șoreci, cari pustiau tare sēmănturile și în case le rodeau tôte vestmintele; bieții omeni nu puteau, din cauza lor de locu să dormă nōptea. Piscile, cursele, otrava nu ajutau nimica; și dice

că asta să fi fostu de multu. Istoria vorbesce de o asemenea fōmete din tinutul Vesperului, unde e cetatea Hameln, și o pune la anul 1259.

Și dice, că mai marii cetății s'au adunatu la sfātu, că ce să scie face cu șorecii? Unulu tãnda altulu mandă, unulu așa, altulu așa, unulu într'unu felu, altulu într'altulu felu, ca omulu când nu află lécu la necăzu. Unulu mai bētrānu dela ușă, într'unu târđiu, căscāndu gura le dice:

„Eu am aflatu leaculu celu mai nimeritu! Sė lāsăm șorecii să ne mai necăjescă până vom șoi cum să ne scăpăm de ei!”

Bravo! rēsună sala, și se duc cu toții de unde au venit, ér șorecii rămān în trēba lor.

La săptămăna sfatulu eră se adună. Toți ascultă cu încordare deschiderea adunării de cătră primaru. Și etă, nu gată bine acelu cuvēntu de deschidere, și ușa sfatului se deschide ca prin minune!... Apare în sală unu „Musicant”, care promite, că pentru unu prețu bunu îi va mântu de șorecii blăștēmași.

Și acelu oferinte musicant s'a numitu „Humold Singulf”, care pentru acăsta binefacere cerea 100 mārci de argint și obținerea unui rangu, cu condițiunea însă, că nimenea să nu-lu conturbe, ori urmărescă, să nu dicem șpiioneze în nopțile când se va apuca de lucru, — în timpul cându va să exterminē ceta rođetőre. Cu unu cuvēntu, sufletu de om sė nu fi pe afară, ci fiă-care în casa sa!

Li-a spus și aceea lăutarulu misteriosu, că cu totă bucuria lor, și pe lângă totă bunăvoința sa, elu nu se pōte apuca de lucru, până când va fi lună plină. Până atunci trebuie să aștepte, de unde nu — trēba lor! Și se dice, că tuturoru le plăcu acăsta — nici unu cuvēntu și nici vorbă, să nu-i primēsc locuitorii dela Hameln tôte condițiunile și pretensiunile sale!...

Și dice, că până luna a fostu plină și frumoșă ca o dīnă, până atunci lăutarulu și-a petrecutu timpul pe aci pe coala și ca toți lăutarii a trasu la cărciumă — la Hotelulu orașului.

Ne-amu îndatinatu a numi pe acăstu personă misterioșă: „Lăutaru”, deși mai

bine l'amu fi pututu numi: *I'luerașu*, căci cu fluerulu sėu făcea minuni; așa în acea cărciumă multă lume a mai adunatu elu în jurulu sėu dicēndu în flueru:

Jungeselen, vollends Mädchen
Die sich von der Eltern Seite
Für den Abenb losgebettelt
Drängten sich herum zum Sānger

Und die Bank des frohen Wirther
Scharten sich in Kreis die Hörer.

Adecă ce alta i-a trebuit musicantului, de cătu să se ducă la ospetăria, să începă a cănta și poporul să se adune de-a minunea și să-lu admire, să-i dea de bēutu și bani și elu să nu scia decă plouă ori ninge afară?!

„Heller bier manch schāumend Kruglein
Wandente herauf von Keller.“

Și acăstu musicant cănta lumea și patimile ei, își cănta dorulu și sōrtea sa!... Sērmanulu căntărețu, sērmanulu de elu, — parcă-i șoptia cineva la urechiă să fugă din Hameln, că amaru îi va fi lui odată acăstu loc; și deși presimțiunea acăsta, totuși ca prin farmecul elu nu se putea depărta de aci; era ceva neexplicabilu, că-lu ținea loculu — ceva magicu, neînțelesu! (Va urma.)

nea de-a face Unguri și din petri, propagându printre diferitele nămurî conlocuitoare așa dîsa „cultură maghiară“ și prin acesta a uni pe toți cetățenii într'o credință și ună cugetă curată națională unguresc, s'eu cu alte cuvinte a-i maghiarisa pe toți. Locuitorii neunguri de sine se n'țelege, că găsesc în această pericolul lor național pentru viitor și de aceea cu dreptă cuvântă luptă, mai alesu Românii, din tôte puterile pentru a-și susține școlile lor confesionale și prin acesta a-și conserva naționalitatea.

Prin urmare pentru Românii de aici Religia și școla românescă este stîncă lor de scăpare, este limanul mîntuirii de naufragiu național. Cu credință tare, cu activitate continuă și cu speranță necîlîntită, ei fără 'ndoelă voră și pută ajunge la ținta dorită.

Ca resumată putemă spune, că atât satele d'aici, ca și cele dela noi, din România, unde nu sunt proprietari nemeși și arendași avidi și fără suflet, suntă mai frumoșe la înfățișare, ca acele, unde locuitorii suntă esploatați fără milă. Lipsa de bani și prin urmare traiul prostă a intrat în chiar și prin casele cele mari și frumoșe. Contribuțiile grele au făcută, că multe case de prin sate suntă pustii de locuitor.

La tôte obiectele de consumația s'au pusă taxe peste taxe. Ună litru de vină este taxat, după cum mi s'a spus, dela 11 până la 33 cr. după vechime. Sătenii, pe cei ce am întreată, mi s'au plînsu, că de va merge totă așa, nu voră mai pută-o duce multă, ci voră fi siliți să ia lumea 'n cap și voră rămână se moștenescă numai drăia de funcționar, cari suntă recrutați numai dintre Unguri și cari suntă îmbuibați cu lefuri mari.

Dela Mediaș până la Bazna spre mēdă-nopțe, trebuie să trecă cine-va pe ună drumă rău, printre vii și deluri mari, aprăpe două ore. Aci, vędendă vițele părlite peste tötă întinderea, am stat și am constată, că suntă pline de floxeră, așa că în căți-va ani, vinul cel bun de Mediaș nu se va mai pută găsi și locuitorii, cari își aveau existența în viile acestor deluri, voră deveni muritori de fōme. Toți suntă tare îngrijați.

Bazna, sat și băi, cu ape sărate sulfurōse, iodate și feruginōse, fōrte bune pentru reumatismă, scrofule, anemiă și alte bōle, se află într'o vale peste delul Mediașului, în dreptul Proștei mari. Localitatea, afară de câte-va deluri cu păduri și ierburî verđi, n'are nimica de însemnat și atrăgător. Băile și alele suntă binișor îngrijite și luminōse. Măncarea bine preparată și nu tocmai scumpă. Vinul, fiindă dela autreprenorii jidovi, se înțelege, că e prost. Visitatori, puțin dela Mediaș. Din România n'am vędut decătă trei familii. Dela Sibiu e d-lă Profesoră I. Popescu cu familia. O deosebită luare aminte mi-a atrasă gazul ieșit din pământ pe nisce țevi, cari arde ziua și nopțe, lumnând localitatea.

X.

Calea ferată Sibiu—Avrig—Făgăraș.

În ministerul ung. de comerț s'au ținut sub președința secretarului de stat pertractările de a se concede construirea căii ferate Sibiu—Avrig—Făgăraș, care conform documentelor de concesiune se va fini într'ună an și jumătate. Se voră forma două societăți pe acții, una în comitatul Sibiuului, ăr cealaltă în comitatul Făgărașului. Cea dintău va avă de făcută linia Sibiu—Avrig, ăr cea de a doua linia Avrig—Făgăraș. Fiă-care societate va avă deosebită câte ună document de concesiune. Capitalul pentru construirea liniei Sibiu—Avrig este fixat la 1,300.000, dintre cari 455,000 fl. se voră procura prin acții originale și 845,000 fl. prin acții de prioritate, ăr aceste din urmă voră fi emise cu ună cursă minimală de 72 fl. Construcția de josă a distanței Sibiu—Tălmăci—Po-

dul Oltului, va fi ca a unei linii primare. La dorința guvernului s'a mai intercalat în documentul de concesiune și aceea, că statul se pötă răscumpăra linia Sibiu—Podul Oltului în ori și ce timpă cu suma de 987,000 fl. în acelu casă când se va face joncțiunea căilor ferate pe la Turnu-Roșu. Dēcă statul din diferite cause nu va pută se construiască singur joncțiunea pe la Turnu-Roșu, atunc societatea din Sibiu va construi linia până la Turnu-Roșu, în casul acesta e însă obligată, ca construcția de sus a liniei Sibiu—Tălmăci—Podul Oltului să fiă făcută după cerințele unei căi ferate primare. În pertractările de concesiune delegatul guvernului a accentuat de repețe-ori, că situațiunea e predominantă prin chestia joncțiunei dela Turnu-Roșu. Capitalul pentru construirea liniei Avrig—Făgăraș e stabilită la suma de 1,630,000 fl. Societățile acestea voră avă se facă, dēcă e posibil, emisiunea acțiilor de prioritate la una și aceeași bancă și construirea liniei întregă se o predă aceluiași anteprenor. Calea ferată de stată ia asupraș serviciul de mișcare. Pentru transportul persōnelor se va introduce tariful pe zone. Pentru îngrijirea afacerilor comune ambele societăți voră designa ună comitetă comună, cu care va comunica direcțiunea căilor ferate de stat ung. asupra tarifelor și altor chestiuni. Concesionarii făcendă vizită ministrilor, aceștia s'au exprimată favorabilă asupra joncțiunei căilor ferate pe la Turnu-Roșu.

„Inbirea de adevăr a evlavioșilor.“

Sub acestă titlu foia clericală „Vaterland“ din Viena a publicată deună ună raportă din Serajevo despre sērbătōrea (trupului) Domnului (Joia verde) în Mostar. În acestă raportă se dăcea, că:

Greco-orientalii și Sērbii (sic!) au vrut să impedece procesiunea catolicilor. Tocmai înainte de începerea procesiunei, au distrus altarele ridicate în oraș și au profanat icōnele atērnate. Au provocată chiar bătăi sângerōse, deōrece catolicii au vrut să impedece acēsta, dēr au trebuit să cedeze putereii covēșitōre a Sērbilor. Tumultul cel mai mare însă a fost în biserică, în care se furișaseră și Sērbii. Aceștia au început să-și bată joc de serviciul religios, strigandă unii în gura mare după vin și bere, alții imitau ceremoniile preoților în modă desfigurată, ba chiar i-au amenințat pe aceștia, așa c'au trebuit să se refugieze în sacristia. Bărbații începură a se păru, femeile și copii alergară cātră use, alții aruncați la pământ strigau. Catolicii n'au mai cutezat a continua sērbătōrea nici în biserică, nici pe strade în procesiune. Caracteristică e, că cele 5 companii de infanterie, cari eșiseră se dea onorurile militare la procesiune, n'au impedită turburările, ci s'au întors în casarmă.

„Bosnische Post“ declară întregă acestă raportă dela începută până la sfēșitū de născocitū, pentru-că lucrurile s'au petrecut astfel:

Episcopul Bukonjic din Mostar, fără a se pune în înțelegere cu autoritatea, ordonă ca în anul acesta procesiunea, contra obiceiului de până acum, să cutriere părțile orașului locuite exclusiv de Mohamedani. În interesul susținerii păcii religioșe, autoritatea competentă dispuse încă cu ani înainte, ca exercițiile religioșe ale singuraticilor confesiuni au se restringă pe părțile orașului locuite de credinșii lor. Acēstă dispozițiune era necesară în fața simțibilității locuitorilor în lucruri confesionale și „Vaterland“ trebuie să recunoscă acēsta, dēcă nu vră se nege îndreptățirea la existența a majorității poporațiunii. Până acum episcopul a respectat acēstă dispozițiune, de ce acum n'a vrut să scie de ea? Autoritatea competentă basată

pe ea, n'a putută permite procesiunea prin cartierul Turcoilor. În urma acēsta Episcopul a sîstată procesiunea cu totul, deși înainte bisericii se adunaseră autoritățile civile și militare, eșiseră trupe să facă onorurile militare, și multă popor să grămădise.

Programa școlilor române din Blașiu.

A eșit de sub tipar: „Programa gimnasiunii superioare, preparandiei, normei și școlei populare de fetițe din Blașiu pe anul scol. 1889—90, compuse de Alesandru Micu, directorul gimnasiunii.“ Cuprinsul: Din vocalismul limbei române (vocalele o, u și obsourelle), de A. Viciu, profesor. În partea a doua a programei urmēză datele școlare, din care reproducem următoarele:

La gimnasiu au funcționat următorii profesori: canonicul Alesandru Micu (tot-odată și director); canonicul Iosif Hossu; Ioan German, Nicolau Popescu, Ciriac B. Groze, Silvestru Nestor, Alesandru Uilăcan, Alesiu Viciu, Aron Deac, Dr. Sebastian Radu, Octavian Bonfiniu, Dr. Victor Smighelschi, Dr. Isidor Marcu, Emiliu Viciu. Pentru studiile extra-ordinare: Arou Papiu (cantă), Silvestru Nestor (caligrafia), Alesiu Viciu (limba franceză), Iacob Mureșianu (musica vocală și instrumentală), Georgiu Ioan Schmidt (gimnastică și desen), Samoil Szabo (religiunea la școlarii de conf. gr. or.)

În întregă gimnasiună s'au propusă 240 ore pe săptămână, anume: din limba română 20, maghiară 27, latină 43, matematică 23, din celelalte studii mai puțin ore.

Școlarii examinați au fost în gimnasiu la finea anului 344; dintre aceștia suntă: 310 gr. cat., 27 gr. or., 3 rom. cat., 4 israeliți. Au eșit cu calcul de eminență în întregă gimnasiună 12, cu secundă 53. Fii de agricultori: 133, de industriași 9, de funcționari 133, de servitori 3. — Stipendiați au fost 38 școlari, ale căroră stipendii representă în totală suma de 2222 fl. Din subsidiul de 100 fl., dat de d-nul Ioan Daniel alias Danușiu, mare proprietar în Poșon, au fost împărțiti cu câte 25 fl. 4 școlari. Toți ceilalți școlari, cari n'au avut secundă și cari n'au fost în seminariul tinerimei, s'au împărțit din beneficiul de pâne.

La esamenul de maturitate au fost admiși 24 studenți, dintre aceștia 3 au fost relegați la esamenul scripturistice, ăr dintre ceilalți s'au judecat: maturi cu prestațiune „eminente“ 1, cu prestațiune „bună“ 8, cu prestațiune „suficiente“ 6, nematuri 6. Dintre acești 6 din urmă, 3 s'au relegați la esamenul corectoriu după 3 luni, ăr 3 s'au reieptat pe ună an.

Ca mijloce de învățămēt, gimnasiună are: ună cabinetă de fizică, care s'a înmulțit în decursul acestui an cu mai multe operate și instrumente fizicali procurate din banii dăruiți de Escelența Sa Părintele Metropolit din Blașiu. Biblioteca gimnasiunii asemenea s'a înmulțit cu: 70 opuri cumpărate (dintre cari mai bine de jumătate suntă unguresci, ăr românesci numai 6!) 36 donate, și cu biblioteca testată de repositul canonic I. Antoneli, care bibliotecă constă din 462 opuri.

Cabinetul de naturale asemenea s'a înmulțit, ăr grădina botanică gimnasiună s'a îmbogățit și înfrumșețat mult, aducendă însemnate folose pentru tinerime, care are ocaziune aci a-și însuși cunoscințe practice în grădinărit, mătăsărit etc. Asemenea s'a pus în acestă an și basa unui mușeu filologic.

La preparandă au funcționat următorii profesori: Georgiu Muntean (tot-odată și director) al preparandiei, școlei normale și celei de fetițe), Petru Solomon, Ioan F. Negruțiu, Iacob Mureșianu, Nicolau Ionaș și G. I. Schmidt.

În cele 3 cursuri ale preparandiei s'au propusă 87 ore pe săptămână, dintre cari pentru limba română 7, pentru cea maghiară 11 ore. Cu totul s'au aflat în preparandă la finea anului 65 elevi, dintre cari au fost beneficiați cu pâne 48. Elevii preparandiei au la dispozițiune o bibliotecă din 16 opuri, dintre cari 12 (în 23 tomuri) donate de canonicul de piă memoriă I. F. Negruțiu.

La școla normală funcționă ca profesori: Ioan Stoica, Nicolau Pop și Petru Ungur. Școlarii la finea anului: 173, dintre aceștia au fost beneficiați cu pâne 50.

La școla de fetițe. Profesore: Leontina Negruțiu n. Cristian și Rosalia

Muntean n. Bugner. Eleve la finea anului: 53.

După datele arătate aci, numărul elevilor dela tôte institutele de învățămēt din Blașiu (afară de teologiă) a fost la finea anului de 635.

DIVERSE.

Pesci curioși. În 3 Februarie anul 1886 frații Dannhauser, pescari în Berlin, pescuiră în riul Spree lângă puntea principelui electoral, ună crapă mare, care cântăria 36 punți, era lungă de ună metru și avea o grosime de 78 centimetri. În partea de josă a gurei s'a găsit ună inel, pe care se află câteva gravuri, din care s'a constată, cu tötă rugina ce le acoperia, că acestă crapă a fost băgat în apă la anul 1618 lângă Haselhorst. Așa-dēră peșcele avea etatea de 268 ani. În 3 Decemvre 1886, a fost prins, tot de acești pescari, în Berlin o ștuca mare lungă de 1 metru 28 centimetri și grea de 50 punți. Etatea ei a fost calculată de specialiști la 100 de ani. Deōrece acești pesci stau mulți ani la ună loc, și se mișcă numai când umblă după pradă, s'a format pe spinarea și capul acestui veterană peșce o dungă lată și întunecată de mușchi, din care causă acestă peșce fu numit „capă cu mușchi.“

Prima execuțiune cu electricitate. După o telegramă a diarului „W. Jll. Extrablatt“, prima execuțiune cu electricitate (a ucigașului Kemmler din New-Jork) ar fi cea din urmă. După primele sguduir electricice, declară medicii, că delicientul e mort, însă în curendă se constată, că acesta încă rēsuffă. Ii eșiră spume la gură și priveliștea ce o înfățișă corpul în convulsione era îngrozitōre. Mulți din cei de față leșinară. De trei ori trebui să se aplice aparatul, până când în fine muri. Contra acestora afirmă medicii, că delicientul deja după primele lovituri își perduse conșința de sine. În adevăr, fața lui nu presintă nici o desfigurare. Într'ega pressă cere sistarea acestoră experimēte.

Rectificare. În Nr. de eri ală fōiei nōstre, pag. 2, col. 3, șirul ală 15-lea de sus, în loc de: „Ungaria“ este ori ună sinonimă cu „Maghiaria“, se se ceteșcă: „Ungaria“ este ori ună sinonimă cu „Maghiaria“.

Cursul pieței Brașov.

din 11 Augustă st. n. 1890.

Baronote românesci Comp.	9.17	Vând.	9.19
Argintă românescă	9.12	„	9.16
Napoleon-d'or	9.18	„	9.20
Lire turcesci	10.40	„	10.45
Imperial	9.38	„	9.43
Galbeni	5.35	„	5.40
Șcriș. fonic. „Albina“ 6 ¹ / ₂	101.—	„	—
„ „ „ 5 ¹ / ₂	99.50	„	—
Ruble rusesci	135.—	„	136.—
Mărci germane	—	„	—
Discontul 6-8 ¹ / ₂ pe an.	—	„	—

Cursul la bursa de Viena

din 9 Augustă st. n. 1890.

Renta de aură 4 ¹ / ₂	101.35
Renta de hărtă 5 ¹ / ₂	99.85
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	115.70
dto argintă	97.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	111.75
Bonuri rurale ungare	89.40
Bonuri croato-slavone	104.25
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	—
Imprumutul cu premiul unguresc	140.50
Losurile pentru regularea Tisei și Șeghedinului	127.75
Renta de hărtă austriacă	83.30
Renta de argintă austriacă	89.60
Renta de aură austriacă	108.90
Losuri din 1860	139.75
Acțiunile băncii austro-ungare	980.—
Acțiunile băncii de credită ungar.	558.75
Acțiunile băncii de credită austr.	307.60
Galbeni împărătesci	5.46
Napoleon-d'or	9.20
Mărci 100 imp. germane	56.60
Londra 10 Livres sterlinge	115.90

Editor și redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu,

